

χορμός ήτο λευκός ώς άσθετόχριστος, γηγαντιάιων μπαφού, και ἄλλων δέγνδρων παντοειδών.

Άληθές, τὰ πολυάριθμα ταῦτα προσέντα τοῦ φυτικοῦ βασιλείου δὲν συνωστίζονται τόσον πολύ, ωστε νὰ παραβλαπτεῖται ἡ ἀνάπτυξις τῶν κλάδων των, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν κλίματος θερμοῦ συγχρόνως και ὑγροῦ. Θά εὑρισκούν διόδου μεταξὺ αὐτῶν και ἀμάξια ἀκόμη κερβανίου, ἃν δὲν ὑπῆρχον τὰ σχοινία ἔκεινα, πάχους πολλάκις ἐνὸς ποδός, τὰ ὅποια τὰ συγέδεον πρὸς ἄλληλα : "Ησαν οἱ ἀπέραντοι κισσοί, οἱ ὅποιοι ἐτύλισσον πέρι τοὺς κορμούς, ώς κυκεώνες δρεψαν. Πλανταχθέντες ἐπρέβαλλον αἱ σωρεῖαι τῶν μακρῶν και εὐστρόφων αὐτῶν κλωνίων, αἱ γιρλάνται αἱ ἰδιοτροποὶ μὲ τὰς μωράς περιπλοκάς, αἱ ἀναχωροῦσαι ἀπὸ τοὺς θάμνους και φθάνουσαι σχεδὸν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων. Δὲν ὑπῆρχε κλάδος, ὃ ὅποιος δὲν συνεδέετο οὔτε μὲ τὸν γείτονά του ! Δὲν ὑπῆρχε κορμός ἀδέσμενος ἀπὸ τὰς μακρὰς αὐτὰς φυτικὰς ἀλύσεις, τινὲς τῶν ὅποιων ἐκρέμαντο μέχρι τοῦ ἐδάφους ώς σταλακτῖται πρασιάς. Και δὲν ὑπῆρχε φλοιὸς τραχύς, μὴ καλυπτόμενος ἀπὸ βρύου πυκνὸν και βελούδινον, ἐπὶ τοῦ ὅποιον ἐτρεχον μυριάδες ἐντόμων μὲ πτερύγια χρυσόστικτα !

Και ἀπὸ τὴν παραμικρήν γωνίαν τῶν φυλλωμάτων αὐτῶν, ἀνεδίδετο συναυλία κελαδημάτων και κρωγμῶν, ἐδῶ κραυγαῖ, ἐνεὶ ἄσματα, αντηχοῦντα ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἐσπέρας.

Και τὰ μὲν ἄσματα ἔξεχύνοντο ἀπὸ μυριάδας ραμφῶν, εἰς λαρυγγισμούς, εἰς τρίλλιες, εἰς αγδόνισμούς, ποικιλοτέρους και διευτέρους ἄφ', δέσον θά τους ἔχαμνεν οἰαδήποτε σφυρίχτρα και σιδήποτε αὐλός. Και πῶς να μὴν παραζαλισθῇ κανεὶς ἀπὸ τὸν πτερωτὸν ἔκεινον κόδμον τῶν ιειδῶν, τῶν ψιττακῶν, τῶν ἐπόκων, τῶν γλαυκῶν, τῶν ἵπταμένων σκιούρων, τῶν κοσσύφων, ἐκτὸς τῶν μικροτάτων τροχίλων, οἱ ὅποιοι ώς σμῆνος μελισσῶν περιεκύλουν τοὺς ψηλοὺς κλάδους !

Αἱ δὲ κραυγαὶ προήρχοντο ἀπὸ ὀλεκληρῶν ἀποικίαν πιθηκειδῶν, παραφαινοῦσσαν εἰς τὴν συναυλίαν τῆς καμικωτάτατα, και ἀποτελουμένην ἀπὸ βασιούνους μὲ φαιὸν τρίχωμα, ἀπὸ μαυρότριχας μακάρους, ἀπὸ χυμαζήδες, ἀπὸ μανθρίλλας και ἀπὸ γορίλλας, τοὺς ρωμαλεωτέρους και ἀγριωτέρους πιθήκους τῆς Ἀφρικῆς.

"Εώς τώρα, τὰ τετράχειρα ταῦτα, ἀν και ἀπετέλουν ἴσχυρας ἀγέλας, δὲν ἔδειξαν καμίαν ἀνθρικήν διάθεσιν κατὰ τοῦ Κάμη και τῶν σύντροφων του, τῶν πρώτων βεβαίως ἀνθρώπων, τοὺς ὅποιους ἔθεπον εἰς τὰ ἐνδέτερα τοῦ ἀφρικανικοῦ ἔκεινου δάσους. Ἡτο τῷρντι πολὺ πιθανόν, ἔτι οὐδέποτε ἀνθρώπινα σηντα εἰς εχώρησαν εἰς τοὺς ἀπροσίτους τούτους μυχούς. Δι' αὐτὸν και ὅποιοι πιθηκοὶ εἶνεις ἀγαέτα, ἡ ὅποια εἶχεν ἀναπληρώσῃ τὸν

λωναν περιέργειαν μᾶλλον ἡ ὄργην. Εἰς ἄλλα μέρη, εἰς τὸ Κόγγον ἡ εἰς τὸ Κάμερον, δὲν θά συνέδησε τὸ ἴδιον. Πρὸ πολλοῦ ὁ ἀνθρωπὸς ἐγεφανίσθη ἐκεῖ, και οἱ ἐλεφαντοθῆραι, θιαγενεῖς ἡ μή, δὲν ἐκπλήσσουν πλέον τοὺς πιθήκους, μάρτυρας μαχροχρονίους τῶν αἰματηρῶν τῶν κατορθωμάτων.

Μετὰ τὸν πρῶτον σταθμὸν τῆς μεσημέριας, και δέν ἐκπλήσσουν πλέον τοὺς πιθήκους, μάρτυρας μαχροχρονίους τῶν αἰματηρῶν τῶν κατορθωμάτων.

Μετὰ τὸν πρῶτον σταθμὸν τῆς μεσημέριας, και δέν ἐκπλήσσουν πλέον τοὺς πιθήκους, μάρτυρας μαχροχρονίους τῶν αἰματηρῶν τῶν κατορθωμάτων.

— "Ἄν δὲν σφάλλω, ἡ κολοουθήσαμεν ἔως τώρα διεύθυνσιν γοτιδυτικήν ...

— Χωρὶς νὰ παρεκκλίνωμεν διόλου, ἀπεκρίθη ὁ Κάμης. Τὸ ἔξηχρόνων κάθε φοράν ποὺ ἡμποροῦσα νὰ βλέπω τὸν ήλιον.

— Και ὡς πόσας λειμάγας διηγήσαμεν ὅλην τὴν ἥμέραν ;

— Τέσσαρας ἔως πέντε, κύριε Τζών· και ἃν ἔξακολουθήσαμεν ἔτσι, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὸ πολύ, θά φθάσωμεν εἰς τὰς ὅχθας τοῦ Οὐμπάγκη.

— Καλά, ἀπεκρίθη ὁ Τζών Κόρτ· ἀλλὰ δὲν εἶναι φρονμάτερον, εἰς τοὺς ὑπολογισμούς μας νὰ λαμβάνωμεν ὑπὲρ φεύγεις περιστάσεις ;

— Καθὼς και τὰς εὐνοϊκάς, ὑπέλαβεν διάταξης μεταξὺ τῶν δύο διάφορων μέχρι τοῦ ἐδάφους μέσα σταλακτῖται πρασιάς. Και δὲν ὑπῆρχε κλάδος, ὃ ὅποιος δὲν συνεδέετο οὔτε μὲ τὸν γείτονα ! Δὲν ὑπῆρχε κορμός ἀδέσμενος ἀπὸ τὰς μακρὰς φυτικὰς ἀλύσεις, τινὲς τῶν ὅποιων εἰνοίσις, τινὲς τῶν ψηλούμενης θάμνους θάμνους !

— Καὶ ἀπὸ τὴν παραμικρήν γωνίαν τῶν φυλλωμάτων αὐτῶν, ἀνεδίδετο συναυλία κελαδημάτων και κρωγμῶν, ἐδῶ κραυγαῖ, ἐνεὶ ἄσματα, αντηχοῦντα ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἐσπέρας.

— Τέσσαρας ἔως πέντε, κύριε Τζών· και τὰς εὐνοϊκάς, τινὲς τῶν ψηλούμενης θάμνους θάμνους !

— Διέτι δὲν ἐπροχωρήσαμεν ἀκόμη πολὺ ποσμάτις, εἰπεν ὁ Κάμης. Αὔριον δύμας ἡ μεθαύριον, πολὺ πιθανόν γάρ φανῆσαι ;

(Επειτα συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ε Ε Ν Ο . . .

Ρίχνει 'στά χέρια βαρύ κεφάλι
Καὶ μαῦρα δάκρυα βρέχουνε πάλι
Τὴν βελουδένια του ώραία στολή·
Στήν όρχοντιά του ἀναθρεμμένο,
Τί τάχα νάχη, δόποι κλαμένο
Κάθεται τ' ἀμοιρο καὶ δὲν μιλεῖ :

Μέσα 'στὸν κόσμον ἔρημο, ξένο,
Πουλάκι ἀφτέρωτο καὶ τρομαγμένο,
Πού νάκουμπήσῃ, ποῦ νὰ σταθῇ;
Κι' δταν 'στ' ἀπέραντο λαμπρό παλάτι
Ρίχνει τριγύρφ του θολό το μάτι,
Τάχα νάχη, δόποι κλαμένο

Κάθεται τ' ἀμοιρο καὶ δὲν μιλεῖ :

Ποθεῖ τὴν πρώτη του τὴν εύτυχια,
Ποῦ δὲν ἀλίζει ἀλλη καμμία...
Χάδια γυρεύει, θερμά φιλιά,
Ζητεῖ λογάκια ἀγάπης τόσα

"Οσα μας λέγει μανούλας γλώσσα
Οταν μας σφίγγῃ 'στήν ἀγκαλιά.

Πλούτη, στολίδια, λαμπρά παλάτια
Οπου θαμπώνουν ἀλλων τὰ μάτια,
Δέν τα γυρεύει, δέν τα ποθεῖ.
Μικρό πουλάκι, ζεστή ἀγκάλη

Ζητεῖ μανούλας, νά πέση πάλι,

"Ανάσα ναύρη, ἀλλαζει τὸν ήγειραν.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ. Κ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΖΗΤΗΜΑ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ

· Αγαπητοί μου,

ΔΡΟΣΑ, σᾶς βεβαίω, ἔως νὰ

διαβασω ἔνα γράμμα, τὸ δ-

ποτὸν μοῦ ἔστειλε

προχθές μία φίλη

μας (σύνομα και μή

χωριό!) διὰ νά μ' ἐ-

ρωτήσῃ κάτι . . .

· Άλλ' οχι πρέπει

νά σας εἴπω καὶ τὶ

ήθελες νά μ' ἐρω-

τήσῃ : "Αν τὴν ἐ-

νέγραφα εἰς τὴν Β'

Σειρὰν τῶν «Διηγημάτων» μου, και

πότε θά ἔκδοθη τὸ βιβλίον.

"Αὐτὸν μόνον!

μόνον αὐτό . . . Δέν γομίζετε, διὰ θα

φίλαρην εἰνοίσις

μέντος τοῦ θαλάσσην

αρ και "Αγγελον της Αγάπης"—το Θεοσα-
λικό Μερεξεδάκι με τὸν Θεοσαλικόν "Γάγιον"
Μερεξεδάκι Μπουκετάκι και Σπαρτιά-
τιδα Χειλινίδα—ή Μιχάρ Βιολίστρα με
τὸν Μιχάρ Βιολίστρη—το Κορυφαίων Κύ-
μα με τὸν Γραγιών, Λοζάρ, Μιχάρ Αρθο-
κόμιον, Γυμνάσιον Χίον και "Αγγελον της
Εύτυχιας"—ή Χιακός Ορίζον με τὸν Φθινο-
ροπωρινήν Νέκτα, Χιδικιηνή Βροχήν, Γλυ-
κετανή Καρδίαν και Κίτιον Ντόμιον—ή Κύ-
κρειον Άσμα με τὴν Ιδανικήν Γλυκετηνή,
Γλυκετανή Πατρίδα, Κινουκινίσταρ, Παρ-
στρία και Μέμφιδα—ή Κωνηλάτις Κύθρων
με τὴν Ελπίδα, Ακετία τῆς Ελευθερίας,
Φονγάρο τῆς Εύγενιας, Διοπτροφοροῦσαν και
Σπαρτιατικόν Ζωμόν—ή Τυρδόλινη με τὸν
Παρτικούρο Κερκύρας, "Αγγελον τῆς Αγά-
πης, Ζωλένικαν, Βέρ Ζόρη και Αθρος τῆς
Κερκύρας—ή Σταυρός τῆς Θαλάσσης με τὴν
Μόριων, Τρεμοσθύνοντον Λοτέρη, Βομβεδάλιαν
και Στραβόνιον—ή Κυκλαίδι με τὴν Όρει-
στοπον Ψυχήν, Τοιγραρέλαν και Γλυκάλι-
λον "Ονορ"—ή Αστέριον Ρόδου με τὴν Ε-
μεράλδαν, Αεροναντοποντον, Αμυδράλαμ-
ψην και Δαφροστερή Ναταργόν—το Δο-
λοδίτης τῆς Καρδίας με τὸ Εβδομόν "Αρθος,
Κλάδον Μερούνης, Θελέλοντον τῆς Κλεοπά-
τρας, Ελληνοποιόλαν, και "Άνθος τῆς Κερ-
κύρας—ή Πτερούρη Ταξειδίδης με τὴν Ίδα-
νικήν Γλυκετηνή, Αμαραλίδα και Μυστι-
μώδη Φύσιον—ή Καλοθρεμένος Γάτος με τὸ
Παρτικούρη Κερκύρας και Νανοκάρη—ή Α-
θρος Καρδία με τὴν Κατοραμάλλων, Αγρό
Πειραιεράδη, Αγρίδ Μερεξεδάκι, Θεαρένηρ
και Μόριων—ή Μόριων με τὸ Εαρινόν
Αρωμα, Συρετήν Πηγελόστηρη, Σημαίαν τῆς
Αγίας Λαύρας, Διγραϊαν Αθηνάρ και Φι-
λοδοκον Ελληνίδα.

"Από ένα γλυκό φελάκι στέλλει ή Διά-
πλασις πρὸς τοὺς φίλους της: Ταπειρό Γιασε-
μύν (Ελαβα τὰ Παιδικά Πνεύματα, ἀλλ' εἶνε
πολὺ ἔκτενη συνήθης δημοσιεύων συντομώτερα)
Νεράιδαν τῶν Σπετοῶν (λοιπὸν καλὴν διατοκή-
δασιν εἰς τὴν Πατρίδα σου, και γράψε μου πᾶς
περνᾶς; τὸ φευδόνυμο δὲν τα νῦνες κάποια
ζήλει νὰ σου κάμη πρωταπριλάν) Νάν-Αίγι,
Ζιάνιον Γυμνασίου, Βογιατίδα, Ρόδον Ιπ-
πότην (έστειλα) Διονυσίαν Πηγήν (έστειλα)
Χαζοφιλόσοφον (Ελαβα και τὴν θρησκίαν ἐπί-
στολήν, η ὅποια μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἀντιπομον-
σίας σου) Σημαίαν τῆς Αγίας Λαύρας Μο-
λύν Λαβέ [ΕΕΕ] πολὺ μου πρέσενή ἐπιστολή σου
περὶ τῆς 25 Μαρτίου ἀν εἴχα ὅποιον θὰ ἐδημο-
σίευα μερικὰ ἀποσπέσματα·) Μαύρην Πρωσ-
πιδαρόσορ (έστειλα εἶσαι η πρώτη ποὺ μου
γράψεις διὰ τὰς ώρας εἰκόνας τῆς «Βεροποιάλας
και αὐτὸς σημαίνεις διὰ τὴς καλασθοτάκαν) Κλάδον Μερούνης (εικονοραρμένας Πν. Ασκή-
σεις δὲν δημοσιεύω πρὸς τὸ παρόν τὰ παιδικά
Πνεύματα γνωστά·) Κυδαθηραϊόν (τὸ τετράδιον
του ἐλήφθησαν) Γραγιών, Πομενίδα τοῦ
Παραχαϊκῶν (ἐπιστολήν σου μὲ δραχμήν διὰ
λογήν θυμοδύνυμε δὲν ἔλαβα περιγράψε μου λοι-
πὸν τὴν ἐκδρομήν·) Ξαρθή Μανομούταγ· Ναυ-
ποτούλαι τῆς Αγόρας (ποὺ τοξιδεύει τῷρα μὲ
τὸν Κορινθίαν και ἔγω ἀναμένω τὰς ἐντυπώσει-
της.) Αβακούμην (ἀλιθεῖα θέλεις τῷρα νὰ σου
ἐπιπρέψω τὸ δημητρικαν και τὰ αἰνίγματα· και
του νὰ τα εὔρω; μὰ δὲν ζηκουσες λοιπὸν δι-
ποτε τὰ γραφεῖα τῶν ἐργαστρίδων και τῶν περι-
δικῶν ποτὲ δὲν ἐπιστρέφονται τὰ χειρόγραφα;
ἀλλοιονόν δὲν ζηεθα μπορεωμένο νὰ φιλατ-
τωμεν δι τι λαμβάνομεν και νὰ το ἔχωμεν ἔστι-
μον εἰς πρώτην ζηησην!) Λουλούδη τῆς Καρ-
δίας (εὐγε· σοῦ εὔχομαι νὰ ἔξεκολουθησῃς οὐ-
τῷ μέχρι τέλους.) Κιονιούροστρον ([Ε] διὰ
τὴν ξεκυπηνή ἐπιστολήν· τὸν διοσδώσω δημω τὴν
λόσιν, ποὺ και έται εἶνε λαθομένη!) Γεωρ-
γιορ I. Βεισάδηρ· Ξεβιδωμένηρ (μὲ ἄλλους
λόγους, δὲν θά μου γράψῃ!.. δχι, δποιος θέλει

εὑρίσκει πάντοτε καρέφων· και Διαγωνισμός με-
ταφράσεων θά γινη, και ἀπ' ὅλα;) Πάλλονταν
Καρδίαν ([ΕΕ] διὰ τὴν ωραίαν ἐπιστολήν· ει-
δες λοιπὸν πόσον δὲς ζεις η γλωτσά μας, και πό-
σα καὶ κάι κύμεις ποῦ δέν την περιφρονεῖς, ὅπως
περιοι που πάσχουν ἀπὸ ξενολανταν; ένοι παρά-
πονον ἔχων πού κάμεις χρόνα νὰ μου γράψῃ;) Ψηλό
Κυπαρισσάκη (ὴ Μέμψις θὰ λάβῃ τὸ
γραμματάκι και θὰ εὐχαριστηθῇ;) Νεαρόδ Μον-
σικόν (ζεις καλάς.) "Αγγελον τῆς Αγάπης
(νὰ και μὰ φρόνη πρωταπριλά, ποῦ δὲλγον
ποὺ γελάσῃ, . . . ὅμ δέ;) Φιλελεύ-
θεροφ Μαλεσδήρα (έστειλα;) Ζωράρ "Τυπι-
ζεν (σοῦ εὔχομαι περστικά;) Δρόγη τοῦ Κάμ-
που (δές τι απαντᾶ πάραπάνα πρὸς τὴν Ναυ-
ποτούλαν τῆς Κρατάς;) Γλυκετανή Αθ-
ηγήν (ποὺς τὴν χρόνα σου λοιπὸν!) ἀλλὰ νὰ μη
με ζηχάσω μέσα εἰς τὸσην εὐτυχίαν, και νὰ μου
γράψῃ;) Κανοτικόν Ηλιον (αἱ λόσεις δεκτα;) Νερόσπαστον (περστικά σας;) "Ελπίδα τὸν
ποτεύονταν καταστάσην ποὺ εἶναι ἀρκικά
(Τὰ ἐν τῷ μέσω κοινὰ στοιχεῖα θὰ εἶναι ἀρκικά
και τῶν δεξιάθεν και τῶν ἀριστεράθεν λέξεων.)
Εστάλη ὑπὸ τ. Α. Τράκα

152. Βέλος.

Οἱ ἀστερόσκοι καθέ-
τως σχηματίουν ἔλ-
ληνα στρατάρχην.
Εἰς τὴν αἰχμὴν τοῦ
βέλους θάνατονώ-
σκεταις: δεξιά Μού-
σα, ἀριστερά ἔπι-
πλον. Κάτω, δεξιὰ
μὲν (ἐκ τῷ δάνα κατά-
σειρά;) ὑπαδιαίρε-
σις Κρήτους, χρο-
νικὴ μονάς, Ἀπό-
στολος ἀριστερά δέ:
ἄνεμος οὐράνου σύ-
μη, ἀρχαία πόλει.
Εστάλη ὑπὸ τ. Α. Τράκα

153. Ηλιγνον.

Τρεῖς γέροι πῆγαν τὸν χορό, δίχως ιεπτὸν τετήν
[τσέπη].
Ἐκάθησαν σὲ μιὰ γωνιά, — κανένας δέν τους
[βλέπει], —
Κι' ὅλη τὴν ώρα ἐπαίκαν, ποῦ οἱ ἄλλοι ἐλέν-
[τούσσαν].
"Οταν τελείωσε ὁ χορός, κι' ὅπισσω ἔγυρνονταν,
Είχε καθεῖς ἀπὸ τους τρεῖς δέκα δραχμαὶς τὸν
[χέρι].
Ποῦ της εύρηκαν, δέν μου λέει, οἱ ἀπένταροι
[μας γέροι];
Εστάλη ὑπὸ τὸν Ναυπότανος

154. Μαγικόν Γράμμα μετὰ τρι-
πλής ἀκροστιχίδος.

Τὴν ἀνταλλαγὴν δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν
κάτωθι δέξαιον διὰ δέσμου δέλλων, πάντοτε τῶν αὐ-
τῶν, σχηματίουν ὅλας τόσας λέξεις, τῶν δέ-
ποιον τάργκια νάποτελοντον νῆσον τοῦ Αίγαλου,
τὰ δευτερά πόλιν τῆς Τουρκίας, και τὰ τρίτα
ἀρματικὸν τυρόν.
τρόπος, δέμας, Κρέων, Θοωμαρός, τύσσω.
Εστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Αιφρί-

155. Μεσοστήγιξ.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων,
ἀποτελοῦν ἀκρωτήριον τῆς Ελλάδος.

1. Πόλις Ιταλική. 2. Όρος τῆς Μακεδο-
νίας, 3. Πόλις Αλβανική. 4. Πόλις τῆς Θράκης.
Εστάλη ὑπὸ τὸν Αρετάλου

156. Φωνητότλιπον.

φλυν-νττε-γρες-ντος:

Εστάλη ὑπὸ Αφροδίτης Β. Σιλιθρίδου

157. Γρέφος.

δη	δη	δη	δη
δη	γωρ	δη	θε
δη	δη	θε	θε
δη	δη	θε	θε

Εστάλη ὑπὸ τῆς Θεάς Χαλκίδου

158. Αειγρύφος.

δη	δη	θε	θε
δη	γωρ	θε	θε
δη	δη	θε	θε
δη	δη	θε	θε

Εστάλη ὑπὸ της Αρετάλου

159. Στοιχεινγρύφος

δη	δη	θε	θε
δη	γωρ	θε	θε
δη	δη	θε	θε
δη	δη	θε	θε

Εστάλη ὑπὸ της Μαρίας Αμαζόνων

160. Αναγραμματισμός.

δη	δη	θε	θε
δη	γωρ	θε	θε
δη	δη	θε	θε
δη	δη	θε	θε

Εστάλη τὸν ίρων

161. Αρχαίον Αλνιγμα.

δη	δη	θε	θε
δη	γωρ	θε	θε
δη	δη	θε	θε
δη	δη	θε	θε

Εστάλη τὸν ίρων

162. Λειγρύφος.

δη	δη	θε	θε
δη	γωρ	θε	θε
δη	δη	θε	θε
δη	δη	θε	θε

Εστάλη τὸν ίρων

163. Η ΝΑΟΝ

δη	δη	θε	θε
δη	γωρ	θε	θε
δη	δη	θε	θε
δη	δη	θε	θε

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρού Μικράτερος